FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT
(femte avdelningen i utökad sammansättning)
den 13 december 1999 *

I mål T-268/94,

Tyco Toys (UK) Ltd, Matchbox Toys (UK) Ltd och **Matchbox Collectibles Ltd,** bolag bildade enligt engelsk rätt, Rugby (Förenade kungariket),

Tyco Distribution Europe NV och **Tyco Manufacturing Europe Inc,** bolag bildade enligt belgisk rätt, Saint-Nicolas (Belgien),

Matchbox Spielwaren och **Matchbox Collectibles GmbH,** bolag bildade enligt tysk rätt, Hösbach (Tyskland),

Tyco Toys France SA, bolag bildat enligt fransk rätt, Saint-Germain-en-Laye (Frankrike),

Tyco Toys España SA, bolag bildat enligt spansk rätt, Sant Just Desvern (Spanien),

Tyco Toys Deutschland GmbH, bolag bildat enligt tysk rätt, Nürnberg (Tyskland),

Playtime Toys (UK) Ltd, bolag bildat enligt engelsk rätt, Marlow (Förenade kungariket),

företrädda av advokaten Charles-Étienne Gudin, Hauts-de-Seine, delgivningsadress: advokatbyrån Faltz et associés, 6, rue Heinrich Heine, Luxemburg,

sökande,

* Rättegångsspråk: franska.

med stöd av

Toys Manufacturers of Europe, förening bildad enligt belgisk rätt, Bryssel, företrädd av advokaten Hugues Calvet, Paris, delgivningsadress: advokatbyrån Aloyse May, 31, Grand-rue, Luxemburg,

och av

Hasbro UK Ltd, bolag bildat enligt engelsk rätt, Uxbridge, Middlesex (Förenade kungariket), inledningsvis företrätt av advokaten Jacques H.J. Bourgeois, därefter av advokaten Jacques Ghysbrecht, Bryssel, delgivningsadress: advokatbyrån De Bandt, Van Hecke, Lagae och Loesch, 11, rue Goethe, Luxemburg,

intervenienter,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av Patrick Hetsch och Marc de Pauw, rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: rättstjänsten, Carlos Gómez de la Cruz, Centre Wagner, Kirchberg, Luxemburg,

och

Europeiska unionens råd, företrätt av Bjarne Hoff-Nielsen och Guus Houttuin, rättstjänsten, båda i egenskap av ombud, delgivningsadress: Europeiska investeringsbanken, direktoratet för rättsfrågor, generaldirektören Alessandro Morbilli, 100, boulevard Konrad Adenauer, Luxemburg,

svarande,

med stöd av

Konungariket Spanien, inledningvis företrätt av Alberto Navarro González, generaldirektör med ansvar för samordning av gemenskapsrättsliga tvister, och Gloria Calvo Díaz, abogado del Estado, därefter av Alberto Navarro González och Rosario Silva de Lapuerta, abogado del Estado, samtliga i egenskap av ombud, delgivningsadress: Spaniens ambassad, 4—6, boulevard Emmanuel Servais, Luxemburg,

intervenienter,

angående en talan om dels ogiltigförklaring av artikel 1 i kommissionens förordningar (EG) nr 1012/94 och (EG) nr 1225/94 av den 29 april och den 30 maj 1994 om fastställande av traditionella importörers respektive icke-traditionella importörers andelar av gemenskapens kvantitativa kvoter för vissa produkter med ursprung i Kina (EGT L 111, s. 100, och EGT L 136, s. 40), och fastställande av att artikel 1.2 i rådets förordning (EG) nr 519/94 av den 7 mars 1994 om gemenskapsregler för import från vissa tredje länder och om upphävande av förordningarna (EEG) nr 1765/82, 1766/82 och 3420/83 (EGT L 67, s. 89; svensk specialutgåva, område 11, volym 29, s. 206) samt artikel 3.2 i kommissionens förordning (EG) nr 747/94 av den 30 mars 1994 om förvaltningen av kvantitativa kvoter för vissa produkter med ursprung i Kina (EGT L 87, s. 83) är rättsstridiga, dels talan om ersättning för den skada som sökandena påstår sig ha lidit till följd av tillämpningen av de omtvistade bestämmelserna,

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN
(femte avdelningen i utökad sammansättning)

sammansatt av ordföranden R. García-Valdecasas samt domarna C.W. Bellamy, P. Lindh, J.D. Cooke och Vilaras,

justitiesekreterare: H. Jung,

följande

Beslut

Tillämpliga bestämmelser

1 År 1994 antogs nya instrument som syftade till att begränsa importen till gemenskapen av vissa produkter med ursprung i tredje länder, bland annat från Folkrepubliken Kina. Den huvudsakliga beståndsdelen i dessa gemenskapsbestämmelser är rådets förordning (EG) nr 519/94 av den 7 mars 1994 om gemenskapsregler för import från vissa tredje länder och om upphävande av förordningarna (EEG) nr 1765/82, 1766/82 och 3420/83 (EGT L 67, s. 89, svensk specialutgåva, område 11, volym 29, s. 206, nedan kallad förordning nr 519/94). I artikel 1.2 i denna förordning föreskrivs att import till gemenskapen av de berörda produkterna skall vara fri och därför inte vara föremål för kvantitativa restriktioner, utan att detta påverkar tillämpningen av skyddsåtgärder och de gemenskapskvoter som avses i bilaga 2. Denna bilaga föreskriver kvoter för vissa kategorier av leksaker med ursprung i Kina.

2 De särskilda bestämmelserna om förvaltningen av dessa kvoter definieras i kommissionens förordning (EG) nr 747/94 av den 30 mars 1994 om förvaltningen av kvantitativa kvoter för vissa produkter med ursprung i Kina (EGT L 87, s. 83, nedan kallad förordning nr 747/94). Varje kvot är föremål för en fördelning mellan traditionella importörer och icke-traditionella importörer. Artikel 3.2 i förordning nr 747/94 föreskriver att den referensperiod som används för att avgöra om en importör skall anses vara en traditionell importör utgörs av "kalenderåren 1991 och 1992", och importörerna är skyldiga att bevisa att de under dessa två år har importerat produkter med ursprung i Kina som omfattas av de gemenskapskvoter som avses i bilaga 2 till förordning nr 519/94.

3 Kommissionens förordningar (EG) nr 1012/94, av den 29 april 1994 (EGT L 111, s. 100, nedan kallad förordning nr 1012/94) och (EG) nr 1225/94, av den 30 maj 1994 (EGT L 136, s. 40, nedan kallad förordning nr 1225/94) fastställer de andelar som tilldelas traditionella importörer respektive icke-traditionella importörer såsom kvantitativa gemenskapskvoter för vissa produkter med ursprung i Folkrepubliken Kina.

Förfarande och parternas yrkanden

4 Sökandena har genom ansökan, som inkom till förstainstansrättens kansli den 20 juli 1994, väckt förevarande talan. Sökandena har yrkat att förstainstansrätten skall

— förklara att talan kan upptas till sakprövning,

— ogiltigförklara

— artikel 1 i förordning nr 1012/94,

— artikel 1 i förordning nr 1225/94,

såvitt dessa förordningar berör sökandena,

— bifalla invändningen om rättsstridighet vad avser

— artikel 1.2 i förordning nr 519/94,

— artikel 3.2 i förordning nr 747/94,

såvitt dessa rättsakter berör sökandena,

— besluta om ersättning för den skada som sökandena har lidit till följd av tillämpningen av samtliga ovannämnda bestämmelser,

— vidta alla ytterligare åtgärder som förstainstansrätten anser nödvändiga för att fastställa vilken skada sökandena har lidit,

— förplikta rådet och kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

5 Rådet har yrkat att förstainstansrätten skall

— i första hand avvisa skadeståndstalan med motiveringen att det är uppenbart att den inte kan upptas till sakprövning eller i andra hand ogilla den,

— avvisa invändningen om rättsstridighet,

— förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

6 Kommissionen har yrkat att förstainstansrätten skall

— i första hand avvisa talan om ogiltigförklaring eller i andra hand ogilla den,

— ogilla skadeståndstalan,

— förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

7 Ordföranden på förstainstansrättens fjärde avdelning i utökad sammansättning tillät genom beslut av den 24 februari 1995 Konungariket Spanien att intervenera till stöd för rådets och kommissionens yrkanden.

8 Ordföranden på förstainstansrättens fjärde avdelning i utökad sammansättning tillät genom beslut av den 29 mars 1995 rådet att inkomma med en inlaga i syfte att försvara giltigheten av artikel 1.2 i förordning nr 519/94.

9 I denna inlaga, som ingår i rådets duplik som inkom till förstainstansrättens kansli den 13 april 1995, begärde rådet, som tillägg till sina yrkanden, att förstainstansrätten i andra hand skall ogilla invändningen om rättsstridighet vad gäller nämnda bestämmelse.

10 Ordföranden på förstainstansrättens femte avdelning i utökad sammansättning tillät genom beslut av den 18 oktober 1995 bolagen Hasbro UK Ltd och Toys Manufacturers of Europe att intervenera till stöd för sökandenas yrkanden. Ordföranden biföll även begäran om konfidentiell behandling av vissa handlingar i målet.

11 Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland och Konungariket Spanien väckte genom ansökan, som inkom till domstolens kansli den 6 juni

respektive den 20 oktober 1994, talan om ogiltigförklaring av artikel 1.2 i förordning nr 519/94 (mål C-150/94) respektive rådets förordning (EG) nr 1921/94 av den 25 juli 1994 om ändring av förordning nr 519/94 (EGT L 198, s. 1; svensk specialutgåva, område 11, volym 32, s. 112)(mål C-284/94). Ordföranden på förstainstansrättens femte avdelning i utökad sammansättning vilandeförklarade den 26 maj 1996 förevarande mål i avvaktan på domstolens avgörande i dessa två mål.

12 Den 19 november 1998 meddelade domstolen dom i mål C-150/94, Förenade kungariket mot rådet (REG 1998, s. I-7235) och i mål C-284/94, Spanien mot rådet (REG 1998, s. I-7309), genom vilka domstolen ogillade talan i de två målen.

13 Genom skrivelse av den 23 december 1998 från förstainstansrättens kansli anmodade förstainstansrätten parterna att inkomma med yttranden om följderna av domen i det ovannämnda målet Förenade kungariket mot rådet.

14 Genom skrivelse, som inkom till förstainstansrättens kansli den 15 januari 1999, har Konungariket Spanien begärt att förstainstansrätten för det första skall avvisa den talan som har väckts mot förordningarna nr 1012/94 och nr 1225/94 eller i andra hand ogilla invändningen om rättsstridighet vad gäller förordningarna nr 519/94 och nr 747/94 och, för det andra, avvisa eller i andra hand ogilla skadeståndstalan.

15 Genom skrivelser, som inkom till förstainstansrättens kansli den 17 februari 1999, har kommissionen och rådet begärt att förstainstansrätten i första hand skall förklara att det till följd av de ovannämnda målen Förenade kungariket mot

rådet och Spanien mot rådet saknas anledning att pröva förevarande talan eller i andra hand ogilla talan om ogiltigförklaring och skadeståndstalan samt förplikta sökandena att ersätta rättegångskostnaderna.

16 Genom skrivelse, som inkom till förstainstansrättens kansli den 8 april 1999, meddelade den intervenerande parten Hasbro UK Ltd att den avstod från sin intervention.

17 Sökandena har inte inkommit med yttranden med anledning av skrivelsen från förstainstansrättens kansli.

Prövning i sak

18 I enlighet med artikel 111 i rättegångsreglerna kan förstainstansrätten, om det är uppenbart att talan inte kan tas upp till prövning eller om det är uppenbart att talan helt saknar rättslig grund, fatta ett motiverat beslut utan ytterligare behandling.

19 Förstainstansrätten finner att handlingarna i förevarande mål innehåller tillräckliga upplysningar och beslutar att med stöd av denna artikel fatta ett beslut utan ytterligare behandling.

20 Sökandena har till stöd för sin talan om ogiltigförklaring endast gjort en invändning om rättsstridighet vad gäller artikel 1.2 i förordning nr 519/94 och artikel 3.2 i förordning nr 747/94.

Invändning om rättsstridighet vad gäller artikel 1.2 i förordning nr 519/94

21 Rådet och kommissionen har gjort gällande att domstolen, genom att i domen i det ovannämnda målet Förenade kungariket mot rådet underkänna samtliga grunder för ogiltigförklaring som Förenade kungariket hade åberopat, bekräftade giltigheten av förordning nr 519/94 vad gäller leksakerna som importerats från Kina, på grundval av en fullständig och fördjupad prövning av de grunder som hade åberopats av denna medlemsstat och som har upprepats av sökandena i det förevarande målet.

22 Konungariket Spanien har gjort gällande att de grunder som har åberopats av sökandena till stöd för invändningen om rättsstridighet överensstämmer nästan ordagrant med de grunder som åberopades av Förenade kungariket inom ramen för dess talan. I domen i det ovannämnda målet Förenade kungariket mot rådet underkände domstolen dessa grunder, och denna dom har, vad dessa grunder beträffar, vunnit laga kraft.

23 Förstainstansrätten konstaterar att de grunder och argument som sökandena har gjort gällande och som avser åsidosättande av motiveringsskyldigheten, avsaknad av en bedömning av de faktiska omständigheterna eller en uppenbart oriktig bedömning av dessa samt åsidosättande av proportionalitetsprincipen och likabehandlingsprincipen i huvudsak redan har åberopats i det mål som gav upphov till den ovannämnda domen i målet Förenade kungariket mot rådet.

24 Genom att domstolen underkände samtliga grunder för talan om ogiltigförklaring som hade åberopats av Förenade kungariket och som har upprepats av sökandena i förevarande talan, bekräftade den följaktligen giltigheten av artikel 1.2 i förordning nr 519/94 vad gäller leksakerna som importerats från Kina.

25 Sökandena har i övrigt framhållit avsaknaden av rättslig grund, åsidosättande av avtalet om handelsmässigt och ekonomiskt samarbete mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Kina av den 21 maj 1985 (EGT L 250, s. 2; svensk specialutgåva, område 11, volym 11, s. 227) och åsidosättande av de berörda importörernas rätt att yttra sig. Sökandena har även åberopat åsidosättande av principen om att den som har stiftat en lag själv måste följa den (*patere legem quam ipse fecisti*), principerna om rättssäkerhet, skydd för berättigade förväntningar och god förvaltningssed samt förekomsten av maktmissbruk och åsidosättande av handläggningsregler.

26 Vad beträffar avsaknaden av rättslig grund har sökandena själva, på sidan 16 i sin replik, medgett att underlåtenheten att uttryckligen nämna artikel 113 i EG-fördraget (nu artikel 133 EG i ändrad lydelse) i förordning nr 519/94 endast är ett skrivfel i den franska versionen av denna förordning. Vad beträffar åsidosättandet av avtalet om handelsmässigt och ekonomiskt samarbete mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Kina, är det tillräckligt att konstatera dels att det inte finns någon bestämmelse i detta avtal som hindrade rådet från att fastställa de kvoter som anges i bilaga 2 till förordning nr 519/94, vilket sökandena har medgett på sidan 26 i sin ansökan, dels att rådet, i motsats till vad sökandena har gjort gällande, har genomfört de samråd som föreskrivs i det ovannämnda avtalet för fastställandet av sådana kvoter, vilket framgår av tjugonde övervägandet i ingressen till denna förordning. Vad gäller åsidosättandet av de berörda importörernas rätt att yttra sig och principen om att den som har stiftat en lag själv måste följa den (*patere legem quam ipse fecisti*), skall det understrykas att, eftersom det är fråga om en grundförordning och, följaktligen, en rättsakt med allmän räckvidd, det inte föreligger någon skyldighet för rådet att låta de berörda importörerna yttra sig innan det fastställer de kvoter som föreskrivs i förordning nr 519/94. Sökandena har för övrigt inte vid något tillfälle under förfarandet begärt att få yttra sig inför gemenskapsinstitutionerna. Vad slutligen beträffar åsidosättandet av principerna om rättssäkerhet, skydd för berättigade förväntningar och god förvaltningssed samt förekomsten av maktmissbruk och åsidosättande av handläggningsregler, är det tillräckligt att konstatera att sökandena inte har inkommit med någon som helst uppgift som bevisar förekomsten av sådana oegentligheter.

27 Det är således uppenbart att invändningen om rättsstridighet vad gäller artikel 1.2 i förordning nr 519/94 saknar grund.

Invändning om rättsstridighet vad gäller artikel 3.2 i förordning nr 747/94

28 Det skall erinras om att artikel 3.2 i förordning nr 747/94 föreskriver att den referensperiod som används för att avgöra om en importör skall anses vara en traditionell importör av produkter med ursprung i Kina och som omfattas av de gemenskapskvoter som avses i bilaga 2 i förordning nr 519/94 utgörs av "kalenderåren 1991 och 1992".

29 I detta hänseende har sökandena i sin ansökan gjort gällande att åren 1991 och 1992, i motsats till vad som anges i sjätte övervägandet i ingressen till förordning nr 747/94, inte utgör en lämplig referensperiod, eftersom kommissionen förfogade över fullständiga och representativa uppgifter om importer under år 1993, vilka gjorde det möjligt för kommissionen att använda en referensperiod som låg senare i tiden och som var mer representativ för handelsutbytet.

30 Kommissionen hävdar att domstolen i domen i det ovannämnda målet Förenade kungariket mot rådet ogillade den grund som hade åberopats av Förenade kungariket, enligt vilken det stred mot proportionalitetsprincipen att fastställa kvoterna för år 1994 till den nivå som importen hade år 1991, eftersom sådana kvoter syftade till att förorsaka en 50-procentig nedgång i importen jämfört med år 1993. Kommissionen understryker i detta hänseende att år 1993 inte var representativt, bland annat på grund av att den första tillgängliga statistiken visade på en betydande ökningstakt för importer. Av detta skäl hade kommissionen tagit bort detta år från den referensperiod som skulle användas för att fastställa de traditionella importerna. Eftersom domstolen ansåg att kvoterna för år 1994 kunde fastställas till den nivå som importen hade år 1991, kan man inte förebrå kommissionen för att den inte har tagit med år 1993 i referensperioden. Den grund som sökandena har åberopat skall följaktligen underkännas.

31 Förstainstansrätten konstaterar att domstolen i domen i det ovannämnda målet Förenade kungariket mot rådet (punkt 88) slog fast att nivån på det skydd som kvoterna i bilaga 2 till förordning nr 519/94 ger inte överstiger vad som var nödvändigt för att uppnå de mål som rådet eftersträvade. I punkt 89 i denna dom slog domstolen fast att rådet på goda grunder kunde anse att, mot bakgrund av det tryck som importen av leksaker från Kina utövade, det inte var tillräckligt med endast kontrollåtgärder för att skydda gemenskapens industris intressen. I punkt 90 i denna dom tillade domstolen att rådet, genom att fastställa importkvoterna till 1991 års nivå, vilken var betydligt högre än föregående års nivåer, försökte förena kraven på skydd för gemenskapens industri med upprätthållandet av en godtagbar nivå på handeln med Kina, vilket domstolen inte kunde kritisera.

32 Det framgår följaktligen av punkterna 88—90 i domen i det ovannämnda målet Förenade kungariket mot rådet att rådet lagligen hade kunnat fastställa kvoterna, i bilaga 2 till förordning nr 519/94, till 1991 års importnivå. Man kan således inte förebrå kommissionen för att inte ha tagit med år 1993 i artikel 3.2 i förordning nr 747/94, vilken definierar referensperioden som används för att avgöra om en importör skall anses vara en traditionell importör av produkter med ursprung i Kina och som omfattas av de gemenskapskvoter som avses i bilaga 2 i förordning nr 519/94.

33 Det är således uppenbart att invändningen om rättsstridighet vad gäller artikel 3.2 i förordning nr 747/94 saknar grund.

34 Av vad anförts följer att yrkandena om ogiltigförklaring av artikel 1 i förordning nr 1012/94 och artikel 1 i förordning nr 1225/94, vilka endast grundar sig på invändningen om rättsstridighet vad gäller artikel 1.2 i förordning nr 519/94 och

artikel 3.2 i förordning nr 747/94, skall ogillas, eftersom det är uppenbart att de helt saknar rättslig grund.

35 Vad beträffar yrkandena om skadestånd, är det uppenbart att även dessa yrkanden skall ogillas, eftersom det beträffande de omtvistade förordningarna inte föreligger någon sådan rättsstridighet som kan ge upphov till ansvar för gemenskapen.

Rättegångskostnader

36 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Kommissionen och rådet har yrkat att sökandena skall förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna. Eftersom sökandena har tappat målet, skall de bära sina rättegångskostnader och solidariskt ersätta kommissionens och rådets rättegångskostnader.

37 Enligt artikel 87.4 första stycket i rättegångsreglerna skall medlemsstater som har intervenerat i ett mål bära sina rättegångskostnader. Konungariket Spanien skall således bära sin rättegångskostnad.

38 Enligt artikel 87.4 tredje stycket i rättegångsreglerna kan förstainstansrätten besluta att även andra intervenienter än medlemsstater eller institutioner skall

bära sina rättegångskostnader. I det föreliggande fallet skall Toys Manufacturers of Europe och Hasbro UK Ltd, som har intervenerat i målet, bära sina rättegångskostnader.

På dessa grunder fattar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

(femte avdelningen i utökad sammansättning)

följande beslut:

1) **Talan ogillas, eftersom det är uppenbart att den helt saknar rättslig grund.**

2) **Sökandena skall bära sina rättegångskostnader och solidariskt ersätta kommissionens och rådets rättegångskostnader.**

3) **De intervenerande parterna Konungariket Spanien, Toys Manufacturers of Europe och Hasbro UK Ltd skall bära sina rättegångskostnader.**

Luxemburg den 13 december 1999

H. Jung — R. García-Valdecasas

Justitiesekreterare — Ordförande